

Sygn. akt V CSK 482/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko E. B. i J. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę
1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na

podstawie i w zakresie, przedstawionego w skardze kasacyjnej na s. 3 wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Nie jest wykazaniem wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego sformułowanie na s. 3 trzech pytań, zmierzających w istocie do uzyskania wykładni przepisów art. 871 k.c. Tymczasem potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni przepisów jest odrębną od wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i to obwarowaną dodatkowymi wymogami (v. art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.). Tych odrębnych ustawowych przesłanek nie należy więc ze sobą utożsamiać. Z kolei zarzut nieważności postępowania przez Sądem I instancji nie jest objęty przesłanką z art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c., dotyczącą postępowania apelacyjnego.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013, poz. 490), stosowanego z mocy § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015 r. poz. 1804).